

ограждатъ го. но изворътъ изгубва своята цѣлебностъ. По-рано изворътъ нѣмаше този хубавъ видъ, но имаше сила въ себе си. А сега, виждашъ нѣкого — облѣченъ е хубаво, бомбе носи, копринена вратовръзка, заема високо положение, пръвъ министъръ е, но изгубва нѣщо. Какво? — Най-свещеното — Любовта! Той е недоволенъ отъ себе си. Питамъ: такъвъ човѣкъ, който е недоволенъ, ходилъ ли е по тѣсния пѣтъ? — Не, той е ходилъ по широкия пѣтъ

Христосъ обръщаль вниманието на своитѣ слушатели за този тѣсенъ пѣтъ. Азъ нѣма да казвамъ Христосъ, но ще Го нарека „проповѣдникътъ на Израиля, проповѣдникътъ на Любовта“, а нѣкъ че тогавашнитѣ християни, както и съврѣменнитѣ християни Го наричатъ още Учитель, азъ не зная, до колко съврѣмениятъ свѣтъ може да нарече Учитель този, на когото учението не е изпълнено. Азъ не признавамъ, че съврѣмениятъ християнски свѣтъ сж ученици на Христа. И въ туй отношение, Христосъ не е тѣхенъ Учитель. Защото, ако тѣ сж ученици, азъ зная, че ученицитѣ трѣбва да живѣятъ съобразно учението на Учителя си. Второ положение: ако ученицитѣ не ходятъ въ пѣтя на своя Учитель, какъвъ Учитель е той? Слава на майката е нейната дъщеря, но ако дъщерята не може да ходи въ пѣтя на майка си, майката ще страда, ще изкупва грѣховеѣ, ще я заковаватъ на кръста. Днесъ Христосъ още страда на кръста. Не мислете, че Той е свободенъ. И днесъ, въ невидимия свѣтъ другитѣ Учители правятъ упрѣци на Христа, казватъ му: виждашъ ли твоитѣ ученици тамъ долу на земята? На апостолъ